

Este posibil aceasta?

Frângerea pâinii într-o Adunare (Biserică) străină Este posibil aceasta?

În timp ce Adunarea locală are responsabilitatea cu privire la primirea la frângerea pâinii, la fel și acela care caută părtașia cu o adunare locală are o responsabilitate. Dacă cineva are dorința să meargă pe drumul lui într-un fel plăcut Domnului, atunci el ar trebui să fie prudent. Principiul că legătura cu răul murdărește este valabil în ambele direcții. Adunarea trebuie să fie atentă cu cine are ea părtașie, dar fiecare, care caută părtașia, trebuie să fie la fel atent. Locul din Scriptură: „Nu-ți pune mâinile în grabă peste nimeni, nici nu te face părtaș la păcatele altora. Pe tine însuși păstrează-te curat” (1 Timotei 5.22) se referă la fiecare din casa lui Dumnezeu.

Având în vedere aceasta, întrebăm: „Cum se face că cineva vine într-o adunare de creștini, pe care el nicidecum nu o cunoaște, și insistă să aibă voie să frângă pâinea? Cum poate el insista să frângă pâinea într-un loc despre care el nu știe ce [învățătură] este acolo sau ce se practică acolo? Principiile părtașiei, pe care le-am studiat mai înainte în această broșură arată că prin frângerea pâinii el are părtașie cu tot ce se petrece acolo. De unde știe el, că el nu a intrat într-o societate de oameni care sunt adepții învățăturilor blasfematoare sau exercită practici detestabile?” Singura noastră concluzie este: Unul ca acesta niciodată nu s-a gândit la aceste lucruri sau pur și simplu el nu le crede.

Mulți creștini gândesc efectiv că ei se pot uni cu tot ce ei vreau și că ei nu sunt afectați de aceasta. Însă Biblia învață că noi suntem influențați de aceia cu care avem legături. Din acest motiv unul care caută părtașia cu o adunare de creștini, despre care el știe puțin sau chiar nimic, să fie precaut. El însuși să se păstreze curat. Aceasta este responsabilitatea fiecărui creștin, căci „tovărășiile rele strică obiceiurile bune” (1 Corinteni 15.33).

Această precauție, care ar trebui să caracterizeze pe fiecare credincios, o găsim în Vechiul Testament prezentată simbolic cu privire la închinarea adusă de Israel. Domnul a spus: „Ia aminte să nu aduci arderile tale de tot în orice loc pe care-l vei vedea, ci în locul pe care-l va alege Domnul ...” (Deuteronomul 12.13,14). Găsim aici un principiu, care ar trebui să-l călăuzească pe fiecare creștin, care astăzi caută *locul* unde Domnul dorește ca noi să ne strângem. Nicidecum nu era tot una unde copiii lui Israel aduceau jertfele și închinarea lor. Și pentru creștini nu este altfel. Dacă traducem în limbajul creștin, atunci aceasta înseamnă: un creștin nu ar trebui să meargă oriunde, ca să aducă adorarea. El trebuie să se închine numai în *locul* unde Domnul îl vrea. Având în vedere răul și abaterea de la Cuvântul lui Dumnezeu în mărturia creștină de astăzi și având în vedere pericolul de a fi dus pe un drum greșit, nu ar trebui să se aducă cântarea de laudă într-o adunare de creștini despre care nu se știe nimic. Mai întâi trebuie să se știe ceva despre această societate de creștini, înainte de a avea dorința să ai părtașie cu ei. Dacă cineva a găsit locul despre care el crede că Domnul l-a condus acolo, el ar trebui să nu frângă pâinea prea repede în părtașie cu ei, ci numai dacă el știe [la ce învățătură] această adunare ține cu tărie și ce practică ea. El trebuie să se roage și să aștepte pe Domnul până când s-a convins că el nu se leagă cu ceva care este spre dezonoarea Domnului.

Este posibil aceasta?

Fie ca cititorul să fie condus de Domnul la facerea acestui pas.

Titlul original în engleză: „The Responsibility of the Individual“,
din *God's Order for Christians meeting together for Worship and Ministry: The Biblical Answer to Church Traditions*, pag. 131–133
Christian Truth Publishing 1999